

Röda Rösterna

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar maj 2021, nr 70

Röda Rösterna 70

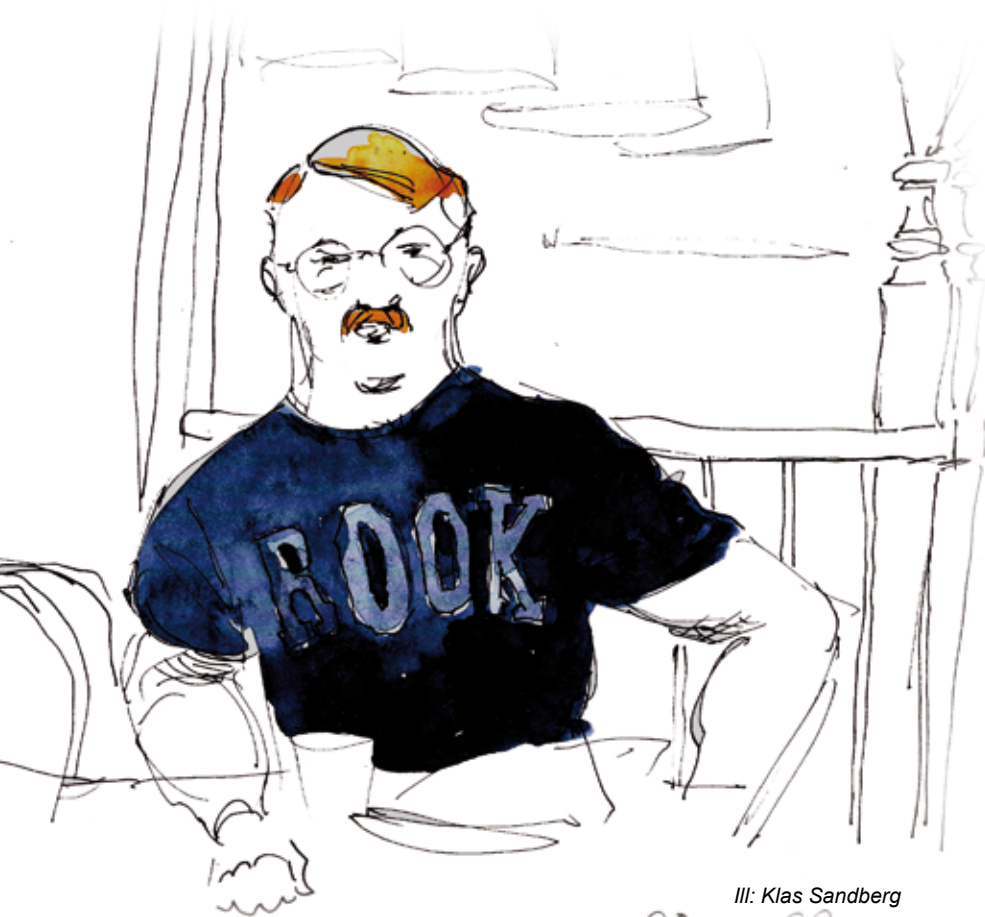
Låt tusen röster höras

De missnöjda kulturkrigarna
Bengt Sundell V Hägersten

Statlig jobbgaranti behövs
Benny Ritzén, V Kungsholmen

Intervju med Marcus Obligado, Vita Bergen
Frågor till Marcus Obligado,
Monica de Santa Cruz, Röda Rösternas redaktion

Ill: Klas Sandberg

Röda Röster 70

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna. Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton.

Röda Röster distribueras via e-post den sista arbetsdagen varje månad. Kontakta distrikts-expeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen. Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda

Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Erik Andersson, Ellinor Hultman, Maria Ljuslin, Johan Norlin, Klas Sandberg och Monica Santa Cruz.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 70 är en av tre artiklar skrivna av kvinnor.

Innehåll

Röda Röster 70 2

Låt tusen röster höras..... 3

De missnöjda kulturkrigarna 4
Bengt Sundell V Hägersten

Statlig jobbgaranti behövs 5
Benny Ritzén, V Kungsholmen

Intervju med Marcus Obligado 6
Monica de Santa Cruz, Röda Rösters redaktion

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna intern-demokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när

behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

III: Klas Sandberg

De missnöjda kulturkrigarna

III: Klas Sandberg

De bortglömda och missnöjda kulturkrigarna.

I det bortglömda och missnöjda Sverige, pågår en kulturkamp av främlingsfientliga kulturkrigare, det stora missnöjet rullar in

Låg tillit: arnas kulturkrig, de som inte litar på andra mot hög: tillitarna, de som litar på andra och på varandra

Vi- Demokratins vakthundar, de 99 procenten mot kapitalets lakejer

Låg-tillit: arna de som exploaterar okunskap och missnöje, dessa missnöjes-bulldozers gräver djupa fåror i välfärdens skyttegravar

Medan miljarder bygger barrikader av erfarenhet, blod, svett och tårar, slav stig upp för att slå dig fri från mörkrets

kulturkrigare.

De utsugna klasserna har en värld att erövrå , att vinna och leva.

Nu är det tid för internationell solidaritet, en frihetens våg rullar in.

En jämlikhetens våg som sveper bort de bortglömda och missnöjda kulturkrigarnas hat.

Större än kapitalets och missnöjets lakejer är systerskap och broderskap

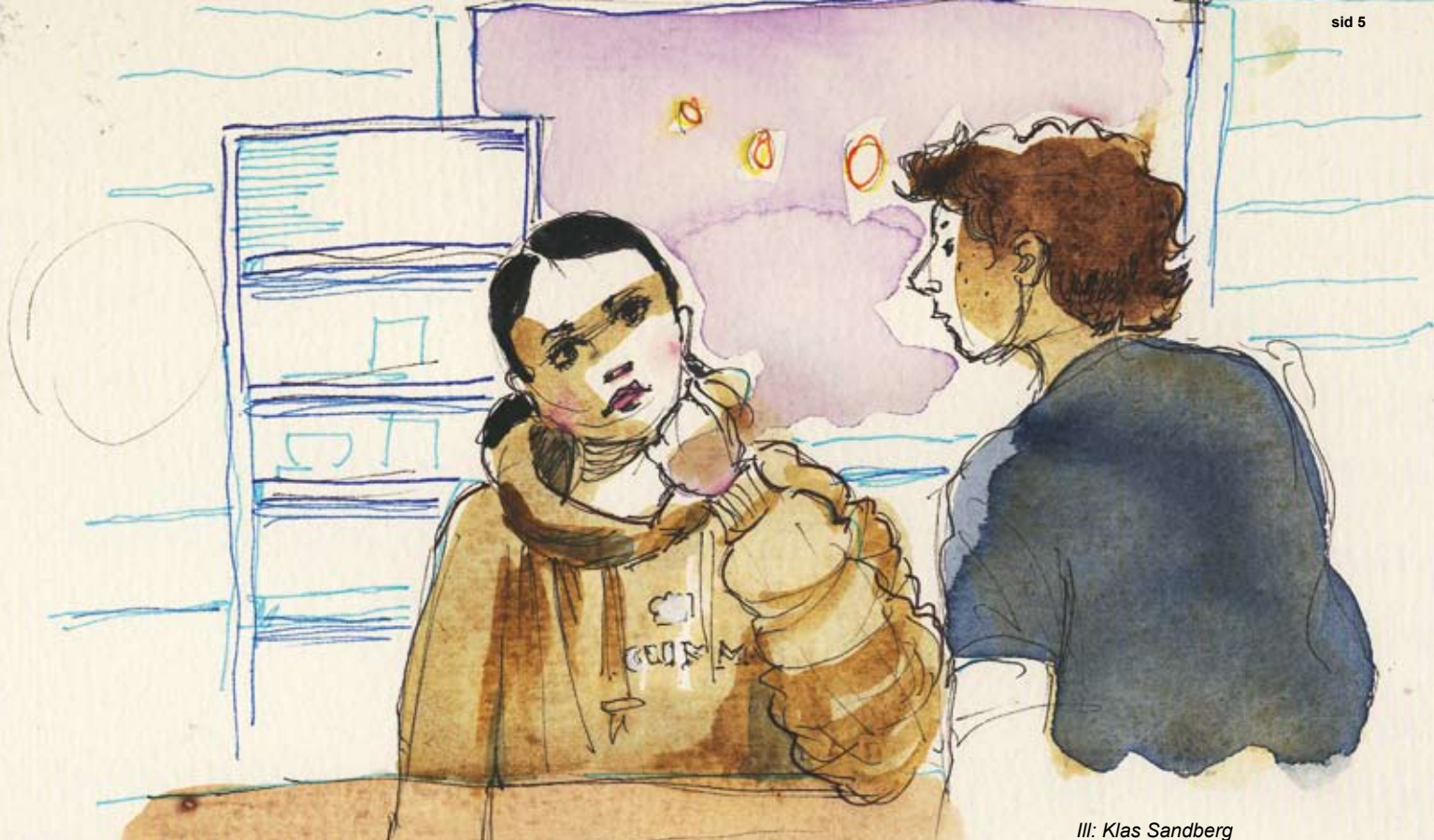
Demokrati måste förtjänas, dag som natt året runt, sista striden det är.

Arbetare i stad på landet, en gång skall jorden bli vår/ Internationalen

I Arbetet skriver Jonas Sjöstedt att "Sverigedemokraternas berättelse om Sverige har satt sig" (Det svenska missnöjet av Lisa Pelling, Johanna Lindell). Jonas

skriver "det är den växande ojämlikheten som drar isär vårt land". Jonas avslutar "vi har en regering som aktivt och medvetet ökar de ekonomiska klyftorna, angriper anställningstryggheten, vill införa marknadshyror och låter privata vinstjägare härja fritt i välfärden. Den politiken är det ingen av de missnöjda som frågar efter i intervjuerna". Vilka efterfrågar SD ? Kan det vara finanskapitalet, det privata näringslivet, företagstopparnas lakejer- de bortglömda och missnöjda. SD är ett konservativt högerextremt främlingsfientligt parti med en fråga som bottenplatta glöm inte det REPA-TRIERA= skicka tillbaka flyktingarna.

Bengt Sundell V Hägersten

Ill: Klas Sandberg

Statlig jobbgaranti behövs

En statlig jobbgaranti behövs för permanent full sysselsättning

Jag konstaterar med glädje att full sysselsättning åter hamnat högt upp på vänsterns agenda. I V:s senaste skuggbudget (28/4) ges ett explicit mål för sysselsättningen: högst 4 % arbetslöshet samt en sysselsättningsgrad på minst 84 %. Dessutom förklarade Ulla Andersson att V vill skriva in dessa mål i ett uppdaterat finanspolitiskt ramverk. Det är utmärkt!

Full sysselsättning (snarare än prisstabilitet) är också en huvudpunkt i Reformisternas (R) program för ett bättre Sverige. Både V och R verkar dock tro att full sysselsättning nås mer eller mindre automatiskt bara staten satsar tillräckligt med resurser på grön tillväxt, inklusive matchande utbildning och arbetsmarknadsåtgärder för att rusta folk för de arbeten som då skapas. Det är en nödvändig politik, speciellt en aktiv arbetsmarknadspolitik, och kan skapa (nära) full sysselsättning under perioder, men det räcker inte för permanent full sysselsättning. Framförallt inte för att

råda bot på långtidsarbetslösheten, som är ett annat mål för V (den bör halveras). Det privata näringslivet har inga ambitioner att uppnå full sysselsättning och det är en ren slump om det periodvis uppstår. Tvärt om, kapitalet vill ha en viss arbetslöshet – med usla förhållanden - eftersom det gör löntagarna mer medgörliga och håller lönerna nere. Under en högkonjunktur kan även en kapitalistisk ekonomi uppnå (nära) full sysselsättning, men läget övergår snart i en lågkonjunktur med hög arbetslöshet igen.

För en full sysselsättning över tid behövs en permanent statlig jobbgaranti, som bl.a. förespråkare för MMT (Modern Monetary Theory) föreslår. Vi kan låta oss inspireras av svenska statens program för beredskapsarbete på 30-talet, som min far tog del av, och av Franklin. D. Roosevelts The New Deal i USA som skapade miljon-tals statliga jobb. Sverige har haft partiella program av det här slaget av och till, bl.a. för ungdomar, men aldrig ett permanent program som erbjuder vettiga jobb med kollektiv-avtalade villkor till alla som vill ha det. Staten skulle kunna, i samarbete

med kommuner och företag, hitta lämpliga arbeten inom exempelvis vård och omsorg, miljövard och kultur, och erbjuda den utbildning som behövs för jobben. Tanken är inte att ersätta arbeten i det privata näringslivet, men att utgöra en buffert som stabiliserar ekonomin och inte tvingar in arbetslösa i förnedrande typ FAS3-program bara för ett de haft oturen att bli arbetslösa. Det skulle också förhindra långtidsarbetslöshet som är ett stort lidande och ett hinder för att hitta nytt arbete.

Ibland hävdar (neoliberal) ekonomer att full sysselsättning leder till skadlig inflation, och att det finns en ”jämviktsarbetslöshet” som vi inte får understiga. Men många andra ekonomer avfärdar helt dessa idéer och framhåller det irrationella, slösaktiga, och rent cyniska i tanken att många måste vara arbetslösa för att ”ekonomin” ska fungera. Ett sådant omoraliskt och illa fungerande samhälle vill vi inte ha. Dags för krafttag!

Benny Ritzén, V Kungsholmen

Intervju med Marcus Obligado, Vänsterpartiet Vita Bergen

Marcus Obligado, foto av Monica de Santa Cruz

Berätta om dig själv. Vad har du för bakgrund? När och hur blev du politiskt aktiv?

Jag är född och uppvuxen i Tyresö, strax söder om Stockholm. Där växte jag upp i en trygg och lugn radhusmiljö. Våra grannar kom från alla världens hörn och i min skolklass var vi ungar från såväl radhusområdet, villakvarteren och höghusområdet. Under gymnasietiden började jag arbeta på en metallfabrik på loven och blev ganska snabbt politiskt aktiv. Inte minst de feministiska frågorna ligger mig varmt om hjärtat och jag gick med i det parti som jag upplevde, och fortfarande upplever, tydligast står för en solidarisk framtidsvision.

Hur ser du på din roll som ordförande i V-Vita Bergen?

Jag ser min roll som ordförande som dels en administrativ roll, skriva dagordningar, kalla till möten och upprätthålla en hel del kontakter, dels som en viktig funktion för att entusiasmera medlemskåren. Jag ser det som att jag ska försöka kanalisera medlemmarnas engagemang, idériakedom och breda kompetens till politisk verksamhet, alltid tillsammans med styrelsen naturligtvis. Det låter lite klyschigt, men det är verkligen ett privilegium att ha fått medlemmarnas förtroende, jag funderar mycket på hur det bäst ska förvaltas.

Vilka frågor är viktiga för er att driva lokalt? Har

föreningen tagit ställning kring någon sådan viktig fråga?

Många har en bild av Södermalm som en ö till brädden fylld av lattedrickande journalister och PR-människor. De kan hända att det finns en hel del journalister och PR-människor här- de är varmt välkomna med i vår rörelse- men det är också en stadsdel där en hel del medel- och låginkomsttagare bor. Styret på Södermalm har svikit löftet om en fungerande välfärd för medborgarna. Kraftiga nedskärningar görs exempelvis inom förskoleverksamheten och äldreomsorgen har varit föremål för granskning hos IVO under pandemin. Vi driver på för en generöst finansierad välfärd och för att de som bott länge på Södermalm och inte har några astronomiska inkomster ska kunna bo kvar genom att motsätta oss införandet av marknadshyror. När Söder är som finast är den en välkomnande och tillåtande smältdegel av olika bakgrunder, livsöden och yrkeskategorier.

Hur påverkar Corona-krisen partiföreningens arbete? Har ni ställt om nu? Hur i så fall? Hur fungerar responsen från medlemmarna? Hur håller ni lågan brinnande?

Oj oj oj, det finns väl knappt någon del av verksamheten som inte är påverkad. Men, och detta är viktigt, vi har inte bara ställt om utan försökt göra det bästa av situationen. Vi har verkligen dragit nytta av att digitala möten kan öka tillgängligheten och att våra digitala samtal kan ses av många som annars inte hade kunnat komma på fysiska möten. Med det sagt, som jag längtar efter att få bjuda in medlemmarna på exempelvis ett schysst

AW och riktigt fina medlemsmöten. För att hålla lågan brinnande har vi satsat mer på snygga medlemsutskick och peppande hälsningar, texter och uppmaningar att delta i våra digitala aktiviteter.

Hur jobbar ni med de nya medlemmarna? Hur aktiverar ni dem?

Dels handlar det om att vi alltid i vår kommunikation är helt ärliga med att vi längtar efter att ta del av nya medlemmars idéer, kompetens och driv, dels handlar det om ett uppsökande arbete där vi ringer upp alla nya medlemmar. Vi försöker bygga upp en struktur som ska göra det lätt för nya medlemmar, och på sikt sympatisörer i största allmänhet, att aktivera sig i något de tycker känns lustfyllt och givande. För vissa handlar det kanske om att rent praktiskt bygga en talarstol eller sätta upp affischer i valrörelsen, för andra att kandidera till uppdrag eller designa våra flygblad. I vår breda rörelse får alla plats, det är det som är

så fint.

Berätta lite om ert utåtriktade arbete bland de boende i stadsdelen. Hur jobbar ni?

Vi har helt klart blicken fäst på framtiden och hur det utåtriktade arbetet ska kunna ta fart igen efter pandemin. Hittills har vi försökt ha intressanta digitala samtal, bland annat om klimatkampen och LAS, men det ersätter ju naturligtvis inte mötet med människor över en kopp kaffe på torget. En utmaning för hela vår rörelse tror jag är att arbeta ännu mer med rörligt material i sociala medier för att entusiasmera och skapa momentum. Mitt intryck är att det är en viktig del av moderna progressiva rörelsers aktivitet idag. Jag skulle gärna se en rejäl satsning på ”reklamfilmer” från exempelvis distriktet.

I vilka kampanjer/rörelser är ni mest involverade?

Södermalmsborna kan räkna med att vi alltid står upp för rimliga hyror, trygga kvinnojourer, en progressiv klimatkamp och hållbara arbetsliv, för att nämna några saker. Jag skulle inte bli förvånad om jag möter en och annan vänsterpartist på hyresgästföreningens möten eller bland de som delar ut soppa i Björns trädgård till stadsdelens hemlösa. För att låna ett lite bombastiskt språk kan man nog säga att vi finns där solidariteten ter sig i praktiska uttryck- på arbetsplatserna, i bostadskvarteren och i föreningslivet. Så bygger vi en gemensam progressiv rörelse.

Marcus Obligado intervjuades av Monica de Santa Cruz, Röda Rösters redaktion